Spajanje rečenica

Teorija

Rečenice možemo spajati ili gnijezditi. Razlika između jednog i drugog je u hijerarhiji - spojene rečenice su neovisne jedna o drugoj, ali između njih postoji neki odnos, no kad jednu rečenicu ugnijezdimo u drugu, ona joj postaje podređena. U pravilu, podređena rečenica će odgovarati na pitanje koje možemo formirati iz nadređene rečenice. Pogledajmo neke primjere:

ばんごはんを たべて ねた。 Pojeo sam večeru i zaspao. くろくて あしの はやい ねこを 見た。 Vidio sam brzu crnu mačku.

Prva rečenica je nezavisno složena - dvije jednostavne rečenice od kojih se sastoji ne govore ništa jedna o drugoj. Reći ćemo da su te rečenice spojene. U drugoj rečenici (koja u hrvatskom jeziku zapravo i nije složena, ali u japanskom jest!), prva rečenica (くろくて あしがはやい) govori nešto o dijelu druge rečenice (ねこ) pa ćemo za nju reći da je ugniježđena u drugu. Za provjeru, možemo pitati どんなねこを見たか.